

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**HORATII TVRSELLINI || ROMANI || E SOCIETATE IESV ||
LAVRETANAЕ HISTORIAE || LIBRI QVINQVE. ||**

Torsellini, Orazio

Romae, 1597

Cap. 7. E sylua transfertur in collem duorum fratrum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64112](#)

E sylua transfertur in Collem duorum fratrum.
Cap. VII.

Præp. Tere.
Hier. Ang.

AT sempiternus humani generis hostis tanto cælestis Reginæ cultu, tantoque Christianorum bono, haud quaquam latus effusam Picentium lætitiam, religionemque omni ope disturbare decreuit. Igitur ne conualefceret pietas populorum, prius quam tantum loco religionis esset, quantum futurum apparebat, occupat aduenis, ac peregrinis inferre bellum. Erat B. Mariæ facellum in loco deuio, ac mari proximo, & frequenti sylua, procerisque arboribus septo. Adibatur semitis densa inter virgulta, arboresque. Et plerique inermes ibant, satis sibi præfidij in Virgine loci præside reponentes. Ergo facinorosi quidam projectæque audaciæ homines, non magis prædandi opportunitate illeæti, quam ab infernis, ut creditum est, furijs instincti, semitas quæ ad Aedem ferebant, obsidere, & circa densis obsita virgultis loca, in obscuris subcidere insidijs cœperunt. Inde subito exorti venientes peregrinos excipere, adoriri incautos; pecunia, vestibusque, &c, si armis obsterent, vita quoque spoliare. Itaque breui totus ille saltus latrocinijs, cædibusque infestus, atque infamis, abterritis aduenis, ad solitudinem est redactus. Iamque obsolescente in dies cultu, sacrosancta Aedes euanecebat; cum Deus indignum ratus paratum abs mortalibus perfugium salutis, inferni hostis scelere in perniciem versum; tatiorem opportuniorumque aduenis sedem suo matrisque suæ domicilio delegit. Collis erat leniter acclivis mille fere passus ab eo loco, proprius Recinetum, non longe à via militari. Huc igitur sacrâ domus octauo circiter mense, quam lucum insederat, sublimis auferetur ab Angelis, & in collis sistitur vertice. Possidebant evm collem communiter fratres germani duo Recinetenses

netenses concordibus animis, qui cælesti dono mirè lœti sanctissimam ædem coniunctis studijs colere cœperunt. Auxit loci mutatio, nouique miraculi fama, vt admiracionem, sic religionem accolarum æque aduenarumque. Quippe, vt Lauretanam Aedem locum murasse, & relicto obnoxio grassatoribus saltu, tutum à latronibus, opportunum peregrinis occupasse collem distulit rumor; exemplo finitimis populis eius reuisenðæ cupidinem accedit. Proinde siue intermissam latrociniorum metu tanti boni usuram sarcire, siue nouam migrationem, quam auribus acceperant, oculis subiçere cupientes, eo summis vndique studijs conuolant. Horum plerique eandem ædem nuper in sylua coluerant, quam nunc in collis vertice extra syluam colunt. Quo maior omnes admiratio, & stupor defixos tenebat. Ergo facellum, & veteribus prodigiis, & mutatae denuo sedis miraculo venerabile, certatim accolæ votis, vocibusque celebrabant. Grates inde, & Deo, & Dei parenti pro se quisque agebant, quod religiosissimā sedem latrocinijs violatam non abstulissent alio, sed in tutto colle statuissent, opportuno aduenis loco. Porro crescente in dies peregrinorum multitudine, cœpit augeri quotidie celebritas Aedis: parietes votiuis tabellis, cereis imaginibus, preciosis vestibus contegi: ara congestis vndique donis, pecuniaque compleri. Sed aucta facelli opulentia imminuit religionem eorum, quorum studia maxime augere debuerat. Itaque auaritia breuiorem etiam, quam in sylua fecerat, auguſtissimi facelli stationem in colle fecit.

Ex fratribus colle ob eorum auaritiam, discordiamque demigrat. Cap. VIII.

ERATIS collis (vt supra demonstrauimus) communis duorum fratrum, qui primo sanctissimum domiciliū,

Prec. Tert.
Hier. Ang.

D haud

sig.